

jeg nærer dog ikke nogen bestemt Forventning derom, thi jeg har gjort den Erfaring, at den høitærede Minister ofte fortaar noget Andet ved saadanne Bemærkninger, end hvad vi her efter vore maaste mere indskrænkede Begreber ere istand til at forbinde dermed. Den høitærede Minister tænker maaste paa andre Ting. Jeg tillader mig at sige til den høitærede Minister og gjentager ligeoverfor ham de Ord, han henvendte til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein) og mig, at det er en vilkaarlig og uberettiget Fordring af den høitærede Minister at kræve fuld Kompensation ved en Toldreform.

Der var i den høitærede Finantsministers Foredrag flere Enkeltheder, jeg ikke kan lade være at gjøre Bemærkninger til. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) fremsatte nogle Bemærkninger angaaende Brændevinsbestatningen og mente, at man kunde gjerne paalægge en langt betydeligere Told paa Brændevin. Den høitærede Minister gif ikke ind paa det, men tog det dog forsaavidt til Indtægt, som han sagde, at man kunde jo forhøie denne Afgift noget. Jeg finder mig i Anledning af denne Sag besjættet til at gjøre opmærksom paa, at der er to Maader at tage en Brændevinsbestatning paa. Vi kunne enten stille os til Opgave at forhindre Brændevinsdrikken i Danmark, og isaaftald skulle vi lægge en saa stor Skat derpaa, at vi se hørt fra, hvor Meget eller hvor Lidet det indbringer i Statskassen, men at det Diemed, vi da stille os, bliver opnaaet. Det kunne vi ikke gjøre ved at lægge 30 Ore, men 50 eller maaste 100 Ore paa en Pot 8 Graders Brændevin, thi saa forhindre vi Brændevinsdrikken i Danmark; saa gjøre vi Brændevin til en Luxusartikel, saa at Brændevinsflasken kommer til at figurere paa det fineste Bord ved Siden af Champagneflasken; men almindelige dannede Menneſter ville saa ikke kunne drikke Brændevin. Det er den ene Maade at tage Sagen paa. Den anden Maade er, som Folkethinget hidtil har gjort, at man siger, at Brændevin er en almindelig Forbrugs-gjenstand, og hvad vi lægge paa denne Artikel, tage vi ud af de almindelige Forbrugeres Lomme og netop af den mindst formuende Dels Lomme. Isaaftald, naar vi stille os paa det Punkt, maa vi holde en begrændset Afgift derpaa, idet vi dog ikke opgive derfor at tage Afgift deraf. Det er det Standpunkt, Folkethinget hidtil har stillet sig paa, og som jeg ikke tror, der er Aarsag til at fravige; men at blande disse to Maader sammen er feil. Det gjør man ved disse Mellemforslag, som ere

fremkomne fra Regeringens Side, og som endnu mere vilde ste, dersom man fulgte det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel); man vilde saa i høi Grad fordyre Brændevinen for det almindelige Forbrug, uden at indskrænke dens Brug i nogen væsentlig Grad. Man vil altsaa tage et meget større Beløb fra den mindre formuende Del af Befolkningen uden at opnaa det Diemed, som man siger, man gjerne vil opnaa, og som den høitærede Finantsminister ogsaa udtalte, idet han sagde, at det var en Drif, som ikke var til Gavn for Befolkningen. Enten skulle vi handle af moraliske Grunde, og saa maa vi følge mit første Alternativ, som jeg har fremsat, eller ogsaa tage Sagen rent borgerlig, fistalt, stille os paa de givne Forholds Standpunkt, men saa kunne vi ikke gaa videre, end Folkethinget er gaaet. Et af to. — Hvad Østetolden angaar, gjorde Ministeren opmærksom paa, at alle vore Nabolande have Østetolden, og selvfølgelig vilde det være Uret mod vort Landbrug ikke ogsaa at bevare Østetolden. Der ligger til Grund for denne Bemærkning en Betragtning, som paa en vis Maade gjælder al Beskyttelse, men som, naar man ser nøiere til, er meget feilagtig. Hvad vil nemlig Følgen blive, hvis man stiller denne Grundsaetning op: Efter som vore Nabolande forhindre Indførselen af vore Artikler, skulle vi ogsaa forhindre Indførselen af deres? Det fører ikke til Andet, end at vi komme til at betale dobbelt; vi lide baade ved, at vor Udførsel bliver hæmmet eller vanskeliggjort, og vi lide tillige ved, at Forbrugerne her i Landet komme til at betale Mere for de fremmede Artikler, vi tabe altsaa i Grunden dobbelt derved. Hvad nu Østetolden specielt angaar, kunde jeg nok dele Ønsket om at beskytte den finere Øst, dersom ikke dette vilde medføre, at der her i Landet i høiere Grad end hidtil fabrikeres disse flette Surrogater for finere Østeforter, som vi kjende fra vore Herregaardsmeierier; thi derved vilde Diemedet med en Forhøielse af Østetolden paa finere Øste blive modvirket. I det Hele taget vil Bevarelsen af den nuværende Østetold for de finere Østeforters Vedkommende virke ikke som en Beskyttelse i Almindelighed for vor Østefabrikation her hjemme, men den virker og vil i endnu høiere Grad, hvis den bliver forhøiet, virke som en Beskyttelse for vore Herregaarde, og det er vel ikke dem, som trænge til Beskyttelse her i Danmark. Jeg tror ikke, at det kan være Diemedet med en Toldreform at indføre en Beskyttelse, som ganske særlig vil begunstige den Klasse i Landet, som allermindst af alle trænger dertil. Derimod er det min Overbevisning, som ogsaa andre Talere, saavidt